พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพิมาย

ถนนท่าสงกรานต์ ตำบลในเมือง อำเภอพิมาย
จังหวัดนครราชสีมา ๓๐๑๑๐
โทร. ๐๔๔-๔๗๑๑๖๗
www.finearts.go.th/Phimaimuseum

การบริการทางการศึกษา

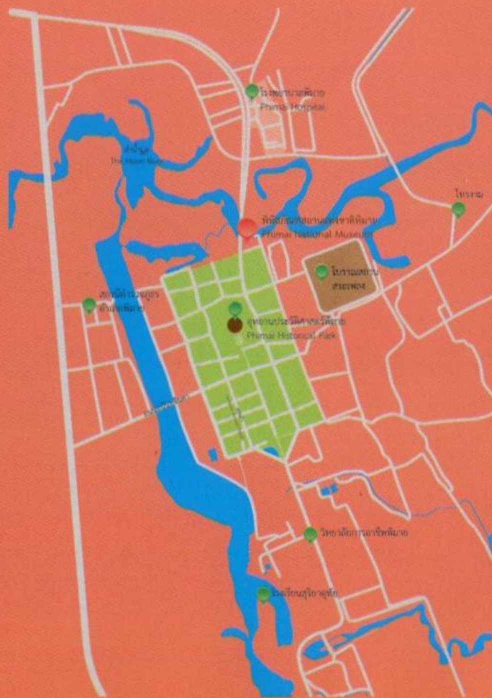
- นำชมพิพิธภัณฑสถาน
- บรรยายทางวิชาการ
- นิทรรศการเคลื่อนที่
- ฉายวีดิทัศน์ ภาพนิ่ง
- จัดนิทรรศการพิเศษ
- เอกสารเผยแพร่ทางวิชาการ

เวลาทำการ

เปิด ๐๙.๐๐ น. – ๑๖.๐๐ น. ทุกวัน
ไม่เว้นวันหยุดราชการและวันหยุดนักขัตฤกษ์

ค่าธรรมเนียมเข้าชม

ชาวไทย คนละ ๒๐ บาท
ชาวต่างประเทศ คนละ ๑๐๐ บาท

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พิมาย

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพิมาย

ตั้งอยู่ที่ถนนท่าสงกรานต์ เชิงสะพานท่าสงกรานต์ ริมฝั่งแม่น้ำมูล ตำบลในเมือง อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ห่างจากปราสาทพิมายมาทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ประมาณ ๓๐๐ เมตร และห่างจากอำเภอเมืองนครราชสีมา ๖๐ กิโลเมตร

ประวัติความเป็นมา พิพิธภัณฑสถานแห่งนี้เริ่มต้นมาจากการเป็นพิพิธภัณฑสถานกลางแจ้ง ในความดูแลของกองโบราณคดี กรมศิลปากร ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๗ โดยหน้าที่ขณะนั้น เพื่อการเก็บรักษาและจัดแสดงโบราณวัตถุที่ได้จากการขุดแต่งบูรณะปราสาทพิมาย ร่วมกับโบราณวัตถุที่ได้จากการเก็บรวบรวมจากจังหวัดต่างๆ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กระทั่ง พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้โอนมาอยู่ในความรับผิดชอบของกองพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเป็นพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

พระเจ้าชัยวรมันที่ ๗
ศิลปะลพบุรี
(ศิลปะเขมรในประเทศไทย)
พุทธศตวรรษที่ ๑๘
พบที่ปราสาทพิมาย
อำเภอพิมาย
จังหวัดนครราชสีมา

หน้าบันสลักภาพพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณ
ศิลปะลพบุรี (ศิลปะเขมรในประเทศไทย) พุทธศตวรรษที่ ๑๖ พบที่ปราสาทประธาน ปราสาทเมืองต่ำ อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์

พ.ศ. ๒๕๓๒ กรมศิลปากรเสนอของบประมาณโครงการน้ำพระทัยจากในหลวง หรือโครงการอีสานเขียว เพื่อดำเนินการปรับปรุงพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพิมาย ให้ถูกต้องตามหลักพิพิธภัณฑสถานวิทยา โดยการจัดสร้างอาคารจัดแสดง สำนักงาน ห้องประชุม และได้รับงบประมาณต่อเนื่อง จนกระทั่งดำเนินการจัดแสดงนิทรรศการถาวรแล้วเสร็จ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพิมายอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

ปัจจุบัน พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพิมายเป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ด้านประวัติศาสตร์โบราณคดี โดยเก็บรวบรวมหลักฐานโบราณวัตถุศิลปวัตถุและจัดแสดงเรื่องราวเกี่ยวกับรากฐานและพัฒนาการของวัฒนธรรมอีสานในอดีตที่เจริญรุ่งเรืองในพื้นที่อีสานตอนล่าง แถบลุ่มแม่น้ำมูล - แม่น้ำชี ในจังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ และบุรีรัมย์ ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ เมื่อประมาณ ๓,๐๐๐ ปี มาแล้วจนถึงสมัยปัจจุบัน

สมัยก่อนประวัติศาสตร์

จัดแสดงหลักฐานโบราณวัตถุสมัยก่อนประวัติศาสตร์ จากแหล่งโบราณคดีที่สำคัญ อาทิ แหล่งโบราณคดีบ้านปราสาท เนินอุโลก บ้านโนนวัด และบ้านหลุมข้าว ในเขตอำเภอโนนสูง และแหล่งโบราณคดีบ้านส่วย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีอายุระหว่าง ๓,๐๐๐ - ๑,๘๐๐ ปีมาแล้ว

ลูกปัดทองคำ
สมัยก่อนประวัติศาสตร์
อายุประมาณ
๒,๕๐๐ - ๑,๕๐๐ ปีมาแล้ว
พบที่แหล่งโบราณคดีเนินอุโลก
ตำบลพลสงคราม อำเภอโนนสูง
จังหวัดนครราชสีมา

เครื่องประดับศีรษะ
สมัยก่อนประวัติศาสตร์
อายุประมาณ
๒,๕๐๐ - ๑,๕๐๐ ปีมาแล้ว
พบที่แหล่งโบราณคดีเนินอุโลก
ตำบลพลสงคราม อำเภอโนนสูง
จังหวัดนครราชสีมา

ขวานโลหะ
สมัยก่อนประวัติศาสตร์
อายุประมาณ
๒,๕๐๐ - ๑,๕๐๐ ปีมาแล้ว
พบที่แหล่งโบราณคดี
บ้านปราสาท อำเภอโนนสูง
จังหวัดนครราชสีมา

ภาชนะดินเผา
สมัยก่อนประวัติศาสตร์
อายุประมาณ ๒,๖๐๐ - ๒,๒๐๐ ปีมาแล้ว
พบที่แหล่งโบราณคดีบ้านปราสาท อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา

ภาชนะดินเผาแบบพิมายดำ
สมัยก่อนประวัติศาสตร์
อายุประมาณ ๒,๕๐๐ - ๑,๕๐๐ ปีมาแล้ว
พบที่แหล่งโบราณคดีบ้านส่วย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

ศิลปะทวารวดี

วัฒนธรรมทวารวดีเป็นวัฒนธรรมสมัยประวัติศาสตร์ยุคเริ่มแรกในดินแดนประเทศไทยที่ได้รับอิทธิพลพุทธศาสนาจากประเทศอินเดีย เจริญรุ่งเรืองในบริเวณภาคกลางของประเทศไทยในช่วงพุทธศตวรรษที่ ๑๒ – ๑๖ โดยมีพุทธศาสนาลัทธิหินยานเป็นศาสนาหลักและแพร่หลายไปยังภูมิภาคต่างๆ รวมถึงดินแดนแถบภาคอีสานตอนล่าง ซึ่งปรากฏร่องรอยของชุมชน และเมืองโบราณตลอดจนโบราณวัตถุในวัฒนธรรมทวารวดี บริเวณลุ่มแม่น้ำมูลในเขตจังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ และบริเวณลุ่มแม่น้ำชี ในเขตจังหวัดชัยภูมิ แหล่งโบราณคดีที่สำคัญ ได้แก่ แหล่งโบราณคดีเมืองเสมา อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา

พระพุทธรูปประทับยืนเหนือพนัสบดี
ศิลปะทวารวดี
ราวพุทธศตวรรษที่ ๑๓ – ๑๔
พบที่ปราสาทพิมาย อำเภอพิมาย
จังหวัดนครราชสีมา

พระพุทธรูปปางสมาธิ
ศิลปะทวารวดี
ราวพุทธศตวรรษที่ ๑๓ – ๑๔
พบที่อำเภอสูงเนิน
จังหวัดนครราชสีมา

ใบเสมา
ศิลปะทวารวดี
ราวพุทธศตวรรษที่ ๑๔ – ๑๕
พบที่อำเภอเกษตรสมบูรณ์
จังหวัดชัยภูมิ

จารึกบ่ออีกา
ศิลปะทวารวดี
พุทธศักราช ๑๔๑๑
อักษรหลังปัลลวะ
ภาษาสันสกฤตและเขมร
พบที่บ้านบ่ออีกา
อำเภอสูงเนิน
จังหวัดนครราชสีมา

ศิลปะลพบุรี (ศิลปะเขมรในประเทศไทย)

อิทธิพลศิลปะเขมรในประเทศกัมพูชา ได้เข้ามามีบทบาทในบริเวณภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคเหนือตอนล่าง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ตั้งแต่ราวพุทธศตวรรษที่ ๑๒ – ๑๘ ในภาคอีสานตอนล่าง วัฒนธรรมเขมรได้ปรากฏเด่นชัดในช่วงพุทธศตวรรษที่ ๑๕ – ๑๘ จากหลักฐานโบราณสถานโบราณวัตถุในวัฒนธรรมเขมรหลายแห่ง ได้แก่ ปราสาทพนมวัน อำเภอเมือง ปราสาทเมืองแขก อำเภอสูงเนิน ปราสาทพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา และปราสาทพนมรุ้ง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ ปราสาทเมืองต่ำ อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ตลอดจนโบราณวัตถุที่ได้จากโบราณสถานต่างๆ อีกเป็นจำนวนมาก

ทับหลังสลักภาพพุทธประวัติ ตอนมารผจญ
ศิลปะลพบุรี (ศิลปะเขมรในประเทศไทย) พุทธศตวรรษที่ ๑๗
พบที่ปราสาทพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

ทับหลังสลักภาพนารายณ์อวตาร ปางวามนาวตาร
ศิลปะลพบุรี (ศิลปะเขมรในประเทศไทย) พุทธศตวรรษที่ ๑๕
พบที่ปราสาทเมืองแขก อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา

พระพุทธรูปนาคปรก
ศิลปะลพบุรี
(ศิลปะเขมรในประเทศไทย)
พุทธศตวรรษที่ ๑๘
พบที่ปราสาทพิมาย
อำเภอพิมาย
จังหวัดนครราชสีมา

พระคเณศ
ศิลปะลพบุรี
(ศิลปะเขมรในประเทศไทย)
พุทธศตวรรษที่ ๑๕
พบที่ปราสาทเมืองต่ำ
อำเภอประโคนชัย
จังหวัดบุรีรัมย์

เครื่องประดับเทวรูป
ศิลปะลพบุรี
(ศิลปะเขมรในประเทศไทย)
พุทธศตวรรษที่ ๑๖
พบที่ปราสาทบ้านถนนหัก
อำเภอหนองบุญมาก
จังหวัดนครราชสีมา

พระพุทธรูปประทับยืน

ศิลปะลพบุรี (ศิลปะเขมรในประเทศไทย)
พุทธศตวรรษที่ ๑๘ พบที่ปราสาทพิมาย
อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

พระธยานิพุทธอักโษภยะ (ปางมารวิชัย)

ศิลปะลพบุรี (ศิลปะเขมรในประเทศไทย)
พุทธศตวรรษที่ ๑๘ พบที่บ้านคลองดินดำ หมู่ ๘
ตำบลหมูสี อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

แผ่นทองคำสลักภาพดอกบัวแปดกลีบ

ศิลปะลพบุรี
(ศิลปะเขมรในประเทศไทย)
พุทธศตวรรษที่ ๑๖
พบที่ปราสาทพนมวัน
อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

ศิลปะอยุธยา ถึง รัตนโกสินทร์

ภายหลังจากอิทธิพลวัฒนธรรมเขมรเสื่อมลงในราวกลางพุทธศตวรรษที่ ๑๘ ถึงต้นพุทธศตวรรษที่ ๑๙ อิทธิพลวัฒนธรรมจากอาณาจักรล้านช้าง กรุงศรีอยุธยา ตลอดจนกรุงรัตนโกสินทร์ได้เข้ามามีบทบาท และแพร่กระจายในดินแดนแถบนี้

พระพุทธรูปประทับยืน

ศิลปะอยุธยา
พุทธศตวรรษที่ ๒๒ – ๒๓
พบที่วัดบ้านวัด อำเภอคง
จังหวัดนครราชสีมา

พระกัจจายนะ

ศิลปะอยุธยา
พุทธศตวรรษที่ ๒๓ – ๒๔
พบที่ปราสาทพิมาย
อำเภอพิมาย
จังหวัดนครราชสีมา

พระพุทธรูปประทับยืน
ปางประทานอภัย

ศิลปะล้านช้าง
พุทธศตวรรษที่ ๒๓ – ๒๔
พบที่อำเภอสูงเนิน
จังหวัดนครราชสีมา

Phimai National Museum

Tha Songkran Road, Nai Muang Sub-District,
Phimai District, Nakhon Ratchasima Province 30110
Tel. +66 (0) 4447 1167
www.finearts.go.th/Phimaimuseum

Educational Services

- Museum tours
- Mobile exhibitions
- Special exhibitions
- Academic lectures
- Movies and slides
- Academic pamphlets

Opening hours

OPEN EVERYDAY : 9.00 A.M. - 4.00 P.M.

Entrance fee

Thai 20 baht / Person
Foreigner 100 baht / Person

NATIONAL MUSEUM PHIMAI

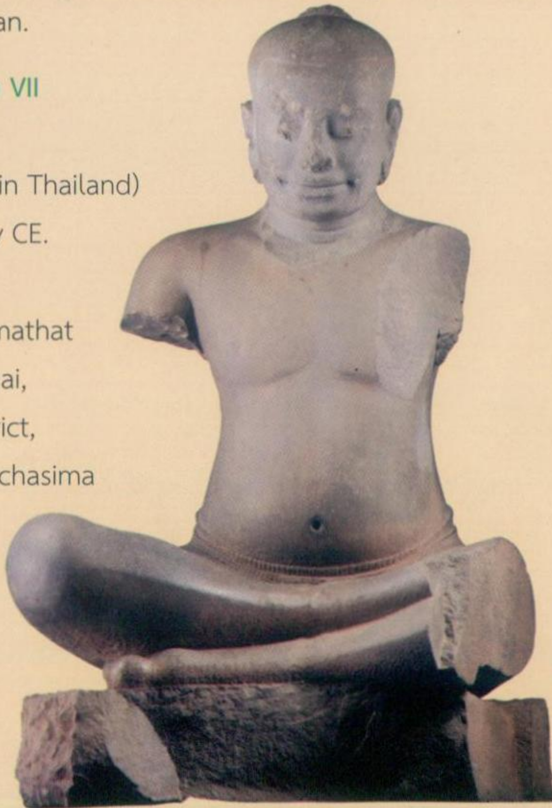

Phimai National Museum

Phimai National Museum is situated on Tha Songkran Road near Tha Songkran Bridge by the Moon River Bank, Nai Muang Sub-District, Phimai District, Nakhon Ratchasima Province. It is 300 meters northeast from Prasat Phimai and 60 kilometers north of Nakhon Ratchasima Province.

Background

In 1964 Phimai National Museum was established as an open-site museum under the supervision of the Archaeology Division , Fine Arts Department in order to keep and display antiquities discovered during the renovation of Prasat Phimai and other antiquities gathered from various provinces in northeastern Thailand. Later in 1975, its supervision was transferred to the National Museums Division, and it was declared to be the regional museum of Lower Isan.

Jayavarman VII
Lopburi Art
(Khmer Art in Thailand)
13th century CE.
Found at
Prang Bhramathat
Prasat Phimai,
Phimai District,
Nakhon Ratchasima
Province

Pediment Depicting Indra on Airavata Elephant
Lopburi Art (Khmer Art in Thailand) 11th century CE.
Found at Prasat Muang Tam, Prakhon Chai District,
Buri Ram Province

In 1989 the Fine Arts Department requested for funds from the Royal Contribution Project (or the Green Isan Project) to renovate Phimai National Museum by constructing an exhibition building, an office and a conference room based upon museological principles. After that this museum was funded continuously until it was successfully completed. H.R.H. Princess Maha Chakri Sirindhorn presided at the official opening ceremony of Phimai National Museum on 4th August 1993.

At present Phimai National Museum is a center of historical and archaeological knowledge. It contains various collections of antiquities, artifacts and exhibits of the background and evolution of Isan culture which existed in Lower Isan near the Moon-Chi River Basin in Nakhon Ratchasima, Chaiyaphum and Buri Ram provinces from the prehistoric period (3,000 years ago) until the present.

Prehistoric period

This exhibition displays archaeological evidence from the prehistoric period at significant archaeological sites. These sites include Ban Prasat, Noen U Loke, Ban Non Wat and Ban Lum Khao archaeological sites in Non Sung District as well as Ban Suay archaeological site in Phimai District, Nakhon Ratchasima Province. The sites date back 3,000-1,800 years ago.

Gold Beads

Prehistoric Period,
2,500-1,500 years ago
From Noen U Loke
archaeological site,
Non Sung District,
Nakhon Ratchasima Province

Bronze Ornament

Prehistoric Period,
2,500-1,500 years ago
From Noen U Loke
archaeological site,
Non Sung District,
Nakhon Ratchasima Province

Axe

Prehistoric period,
2,500-1,500 years ago
From Ban Prasat
archaeological site,
Non Sung District,
Nakhon Ratchasima Province

Pottery

Prehistoric period, 2,600 - 2,200 years ago
From Ban Prasat archaeological site,
Non Sung District, Nakhon Ratchasima Province

Black Phimai Potteries

Prehistoric period, 2,500 - 1,500 years ago
From Ban Suay archaeological site
Phimai District,
Nakhon Ratchasima Province

Dvaravati Art

Dvaravati Art or Dvaravati Culture existed in the early Proto-historic period in Thailand influenced by Buddhism from India. It was located in central Thailand between the 7th-11th century CE. and Theravada Buddhism was the main religion. Later it was spread to various regions including Lower Isan and the central part of Moon River Basin in Nakhon Ratchasima, Buri Ram and Chi River Basin in Chaiyaphum. In these locations, considerable archaeological evidence of communities and ancient towns was discovered as well as antiques, all reflecting Dvaravati culture. The significant is Muang Sema archaeological site, Sung Noen District, Nakhon Ratchasima Province.

Standing Buddha on Vanaspati (a Mythical Creature)
Dvaravati Art, 8th – 9th century CE.
Found at Prasat Phimai,
Phimai District,
Nakhon Ratchasima Province

Sitting Buddha in The Attitude of Meditation
Dvaravati Art, 8th – 9th century CE.
Found at Sung Noen District,
Nakhon Ratchasima Province

Boundary Stone
Dvaravati Art,
8th – 10th century CE.

Boe-E-Ka Inscription
Dvaravati Art,
9th century CE.
Sanskrit and Khmer Language,
Found at Ban Boe-E-Ka,
Sung Noen District,
Nakhon Ratchasima Province

Lopburi Art or Khmer Art in Thailand

Khmer Art in Thailand influenced on central, eastern, lower northern and northeastern (Isan) between the 8th-13th century CE. In addition, however, Khmer culture had a significant influence on lower Isan between the 10th-13th century CE. This is based on evidences from a number of archaeological sites such as Prasat Phnom Wan, Muang District; Prasat Muang Khaek, Sung Noen District; Prasat Phimai, Phimai District, Nakhon Ratchasima Province; Prasat Phnom Rung, Chalerm Phrakiet District; Prasat Muang Tam, Prakhon Chai District, Buri Ram Province. The evidence includes a large number of antiquities discovered at these archaeological sites.

Lintel, depicting the Buddha subduing Mara
Lopburi Art (Khmer Art in Thailand)
12th century CE., Found at Prasat Phimai,
Phimai District, Nakhon Ratchasima Province

Lintel, depicting Vamanavatar or Trivikrama
(The Fifth Avatar or incarnation of Vishnu)
Lopburi Art (Khmer Art in Thailand)
10th century CE., Found at Prasat Muang Khaek
Sung Noen District, Nakhon Ratchasima Province

Buddha sheltered by the Naga' s hood
Lopburi Art (Khmer Art in Thailand), 13th century CE.
Found at Prasat Phimai,
Phimai District,
Nakhon Ratchasima Province

Ganesha
Lopburi Art (Khmer Art in Thailand)
10th century CE.
Found at Prasat Muang Ṭam,
Prakhon Chai District,
Buri Ram Province

An Ornament of a Hindu Deity
Lopburi Art
(Khmer Art in Thailand)
11th century CE.
Found at Prasat
Ban Thanon Hak,
Nong Bun Mak District,
Nakhon Ratchasima Province

Standing Buddha
Lopburi Art (Khmer Art in Thailand)
13th century CE.
Found at Prasat Phimai,
Phimai District,
Nakhon Ratchasima Province

Sitting Buddha in The Attitude of Subduing Mara
Lopburi Art (Khmer Art in Thailand) 13th century CE.
Found at Ban Klong Din Dam, Pak Chong District,
Nakhon Ratchasima Province

Sacred Gold Leaf
Lopburi Art
(Khmer Art in Thailand)
11th - 12th century CE.
Found at Prasat Phnom Wan,
Muang District,
Nakhon Ratchasima Province

Ayutthaya and Rattanakosin Art

After the decline of Khmer Culture between the 11th-14th century CE., culture from the Lan Chang Empire (modern day Loas), Ayutthaya and Rattanakosin played an important role and had an influence on this region.

Standing Buddha
Ayutthaya Art,
17th - 18th century CE.
From Ban Wat Temple,
Khong District,
Nakhon Ratchasima
Province

Phra Kajjayana
Ayutthaya Art,
18th - 19th century CE.
Found at
Prasat Phimai,
Phimai District,
Nakhon Ratchasima
Province

Buddha in Abhaya Mudra
Lan Chang Art,
18th - 19th century CE.
From Mahaweerawong
National Museum

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พิมาย
จังหวัดนครราชสีมา

ค่าเข้าชม

๒๐ บาท

กรมศิลปากร
กระทรวงวัฒนธรรม

เล่มที่ 00543

เลขที่ 5

ทับหลังสลักภาพพระนารายณ์ปางวามนาวตาร

ศิลปะลพบุรี (พุทธศตวรรษที่ ๑๕ - ๑๖)

เดิมอยู่ที่ปราสาทเมืองแขก อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา